

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 1 juni 2023
(OR. en)

10103/23
ADD 1

**Interinstitutioneel dossier:
2023/0172(COD)**

TRANS 217
MAR 77
CODEC 1008
IA 128
OMI 45

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	1 juni 2023
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2023) 272 final - ANNEX
Betreft:	BIJLAGE bij voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2009/21/EG betreffende de naleving van vlaggenstaatverplichtingen

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2023) 272 final - ANNEX.

Bijlage: COM(2023) 272 final - ANNEX

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 1.6.2023
COM(2023) 272 final

ANNEX

BIJLAGE

bij

**Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad
tot wijziging van Richtlijn 2009/21/EG betreffende de naleving van
vlaggenstaatverplichtingen**

{SEC(2023) 210 final} - {SWD(2023) 165 final} - {SWD(2023) 166 final}

BIJLAGE

“BIJLAGE

Resolutie A.1070(28)

(aangenomen op 4 december 2013)

CODE INZAKE DE UITVOERING VAN IMO-INSTRUMENTEN (III-CODE)

DEEL 1 – GEMEENSCHAPPELIJKE GEBIEDEN

Doelstelling

1. Het doel van deze code is de maritieme veiligheid en de bescherming van het mariene milieu wereldwijd te versterken en staten te helpen bij de uitvoering van instrumenten van de Organisatie.
2. Verschillende staten zullen deze code in het licht van hun eigen omstandigheden interpreteren en hoeven alleen die instrumenten uit te voeren waarbij ze overeenkomstsluitende regeringen of partijen zijn. Door geografische en andere omstandigheden spelen sommige staten een belangrijker rol als vlaggenstaat dan als haven- of kuststaat, terwijl andere een belangrijker rol spelen als kust- of havenstaat dan als vlaggenstaat.

Strategie

3. Om de doelstelling van deze code te verwezenlijken, wordt een staat aanbevolen om:
 - .1 een algemene te strategie ontwikkelen om te waarborgen dat hij zijn internationale verplichtingen en verantwoordelijkheden als vlaggen-, haven- en kuststaat nakomt;
 - .2 een methode vast te stellen om te controleren en te beoordelen of de strategie de doeltreffende uitvoering en handhaving van de desbetreffende internationale dwingende instrumenten waarborgt; en
 - .3 de strategie permanent te herzien om de algehele organisatorische prestaties en capaciteiten als vlaggen-, haven- en kuststaat te bereiken, in stand te houden en te verbeteren.

Algemeen

4. Volgens de algemene bepalingen van het verdragsrecht en van de IMO-verdragen zijn de staten verantwoordelijk voor de afkondiging van wetten en regels en voor het zetten van alle andere stappen die nodig kunnen zijn om die instrumenten geheel en volledig ten uitvoer te leggen teneinde de veiligheid van mensenlevens op zee en de bescherming van het mariene milieu te waarborgen.
5. Bij het treffen van maatregelen om verontreiniging van het mariene milieu te voorkomen, te beperken en te controleren, moeten staten zodanig tewerk gaan dat schade of gevaar zich direct noch indirect van het ene gebied naar het andere verplaatst of dat een bepaald type verontreiniging niet overgaat in een ander type.

Reikwijdte

6. De code beoogt die aspecten aan te pakken die voor een verdragsluitende regering of partij noodzakelijk zijn om geheel en volledig uitvoering te geven aan de bepalingen van de

toepasselijke internationale instrumenten waarbij ze een verdragsluitende regering of partij is, die betrekking hebben op:

- .1 de veiligheid van mensenlevens op zee;
- .2 het voorkomen van verontreiniging door schepen;
- .3 de normen voor de opleiding, diplomering en wachtdienst van zeevarenden;
- .4 uitwatering;
- .5 de tonnagemeting van schepen; en
- .6 de voorschriften ter voorkoming van botsingen op zee.

7. Bij de ontwikkeling van het beleid, de wetgeving, de bijbehorende regels en de administratieve procedures voor de uitvoering en de handhaving van die verplichtingen en verantwoordelijkheden moeten de staten rekening houden met de volgende gebieden:

- .1 jurisdictie;
- .2 organisatie en autoriteit;
- .3 wet- en regelgeving;
- .4 afkondiging van de toepasselijke internationale dwingende instrumenten en regels;
- .5 handhavingsregelingen;
- .6 controle, onderzoek, inspectie, audit, verificatie, goedkeuring en certificering;
- .7 selectie, erkenning, autorisatie, machtiging en monitoring van erkende organisaties, in voorkomend geval, en van aangewezen controleurs;
- .8 onderzoeken die aan de Organisatie moeten worden gemeld; en
- .9 verslaglegging aan de Organisatie en andere overheidsdiensten.

Initiële acties

8. Wanneer een nieuw of gewijzigd IMO-instrument voor een staat van kracht wordt, moet de regering van die staat de bepalingen van dat instrument kunnen uitvoeren en afdwingen via passende nationale wetgeving en voor de nodige uitvoerings- en handavingsinfrastructuur kunnen zorgen. Dat betekent dat de regering van de staat:

- .1 wetten moet kunnen afkondigen die het mogelijk maken daadwerkelijk rechtsbevoegdheid en controle uit te oefenen over administratieve, technische en sociale zaken met betrekking tot schepen die de vlag van de staat voeren en, met name, voorzien in de rechtsgrondslag voor algemene voorschriften voor registers, de inspectie van schepen, veiligheid en de voorkoming van verontreiniging die van toepassing zijn op dergelijke schepen, en die het ook mogelijk maken regelgeving terzake op te stellen;
- .2 moet voorzien in een rechtsgrondslag voor de handhaving van haar nationale wetten en regels, inclusief de aanverwante onderzoeks- en strafprocedures; en
- .3 moet beschikken over voldoende personeel met maritieme ervaring om bijstand te verlenen bij de afkondiging van de nodige nationale wetten en om zich te kwijten van alle verantwoordelijkheden van de staat, inclusief de uit hoofde van de respectieve verdragen vereiste rapportering.

Verstreking van informatie

9. De staat moet zijn strategie, zoals vermeld in punt 3, inclusief informatie over zijn nationale wetgeving, aan alle betrokkenen meedelen.

Registratie

10. Indien van toepassing moeten verslagen worden opgesteld en bewaard om te kunnen aantonen dat de staat zijn vereisten heeft nageleefd en doeltreffend tewerk is gegaan. Verslagen moeten leesbaar, onmiddellijk identificeerbaar en opvraagbaar blijven. Er moet een gedocumenteerde procedure worden opgesteld voor het vaststellen van de controles die nodig zijn voor de identificatie, opslag, bescherming, opvraging, bewaartijd en ordening van de verslagen.

Verbetering

11. De staten moeten de adequaatheid van de maatregelen die ze hebben getroffen om de door hen aanvaarde verdragen en protocollen uit te voeren, voortdurend verbeteren. Verbetering moet gebeuren via nauwgezette en doeltreffende toepassing en handhaving van de nationale wetgeving, indien van toepassing, en via toezicht op de naleving.

12. De staat moet een klimaat stimuleren dat de mogelijkheid biedt om prestaties inzake maritieme veiligheid en milieubescherming te verbeteren; het kan onder meer gaan om:

- .1 permanente opleidingsprogramma's op het gebied van veiligheid en de preventie van verontreiniging;
- .2 regionale en nationale oefeningen op het gebied van veiligheid en de preventie van verontreiniging, waarbij een ruime keuze aan maritieme nationale, regionale en internationale organisaties, bedrijven en zeevarenden betrokken is; en
- .3 het gebruik van belonings- en stimuleringsmechanismen voor scheepvaartmaatschappijen en zeevarenden met betrekking tot de verbetering van de veiligheid en de preventie van verontreiniging.

13. Voorts moet de staat actie ondernemen om de oorzaken van niet-naleving vast te stellen en te elimineren, zodat herhaling kan worden voorkomen, waaronder:

- .1 onderzoek en analyse van gevallen van niet-naleving;
- .2 uitvoering van de nodige corrigerende maatregelen; en
- .3 analyse van de uitgevoerde corrigerende maatregelen.

14. De staat moet ook bepalen welke actie moeten worden ondernomen om de oorzaken van potentiële gevallen van niet-naleving weg te nemen, zodat dergelijke gevallen kunnen worden voorkomen.

DEEL 2 – VLAGGENSTATEN

15. Om zich doeltreffend van hun verantwoordelijkheden en verplichtingen te kunnen kwijten, moeten vlaggenstaten:

- .1 nationale wetten en richtsnoeren uitvaardigen om het beleid uit te voeren; aan de hand van die wetten en richtsnoeren kunnen de vlaggenstaten de vereisten van alle verdragen en protocollen inzake veiligheid en de preventie van verontreiniging waarbij ze partij zijn, toepassen en handhaven; en
- .2 vaststellen wie er binnen hun instanties verantwoordelijk is voor het bijwerken en herzien van aangenomen beleidsmaatregelen, indien nodig.

16. Een vlaggenstaat moet de middelen ter beschikking stellen en de procedures vaststellen voor het opstellen van een programma voor veiligheid en milieubescherming, dat minstens moet bestaan uit:

.1 administratieve instructies voor de uitvoering van de toepasselijke internationale regels en de ontwikkeling en verspreiding van de nodige interpretatieve nationale voorschriften, met inbegrip van certificaten die zijn afgegeven door een classificatiebureau dat door de vlaggenstaat is erkend overeenkomstig de bepalingen van SOLAS-voorschrift XI-1/1, en die door de vlaggenstaat worden vereist om te bewijzen dat is voldaan aan de structurele, mechanische, elektrische en/of andere eisen van een internationaal verdrag waarbij de vlaggenstaat partij is, of aan een eis van de nationale voorschriften van de vlaggenstaat;

.2 naleving van de vereisten van de toepasselijke internationale instrumenten, door gebruik te maken van een audit- en inspectieprogramma dat niet afhankelijk is van de administratieve organen die de vereiste certificaten en de relevante documenten afgeven, noch van entiteiten waaraan de vlaggenstaat de bevoegdheid voor de afgifte van de vereiste certificaten en de relevante documenten heeft gedelegeerd;

.3 naleving van de vereisten betreffende internationale normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van zeevarenden. Daartoe behoren onder andere:

.1 opleiding, beoordeling van de bekwaamheid en diplomering van zeevarenden;

.2 certificaten en goedkeuringen die een accurate weergave zijn van de bekwaamheden van de zeevarenden, met gebruik van de passende terminologie en de termen die identiek zijn aan die welke in de scheepsdocumenten inzake veilige bemanning zijn gebruikt;

.3 een onpartijdig onderzoek naar elke gemelde fout, ongeacht of die opzettelijk of door nalatigheid is gebeurd, die een directe bedreiging kan vormen voor de veiligheid van mensenlevens of goederen op zee of voor het mariene milieu, en die begaan is door de houders van de certificaten of goedkeuringen die door die staat zijn afgegeven;

.4 regelingen voor de intrekking, schorsing of annulering van door de staat afgegeven certificaten of goedkeuringen wanneer dat gerechtvaardigd en noodzakelijk is om fraude te voorkomen; en

.5 administratieve regelingen, inclusief regelingen met betrekking tot opleidings-, beoordelings- en certificeringsactiviteiten die onder toezicht van een andere staat worden uitgevoerd, die van die aard zijn dat de vlaggenstaat de verantwoordelijkheid aanvaardt voor het garanderen van de bekwaamheid van kapiteins, officieren en andere zeevarenden op schepen die het recht hebben onder zijn vlag te varen;

.4 onderzoeken naar ongevallen en doeltreffend en tijdig ingrijpen wanneer tekortkomingen worden vastgesteld bij schepen; en

.5 het opstellen, documenteren en verstrekken van richtsnoeren met betrekking tot de eisen in de desbetreffende internationale instrumenten, tot tevredenheid van de administratie.

17. Een vlaggenstaat moet erop toezien dat schepen die het recht hebben onder zijn vlag te varen voldoende en doeltreffend bemand zijn, waarbij rekening moet worden gehouden met

desbetreffende en bestaande maatregelen, zoals de door de IMO goedgekeurde beginselen inzake veilige minimumbemanningssterkte.

Delegatie van bevoegdheden

18. Uitsluitend met betrekking tot schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, moet een vlaggenstaat die een erkende organisatie machtigt om namens hem op te treden bij de uitvoering van onderzoeken, inspecties en audits, de afgifte van certificaten en documenten, de markering van schepen en andere wettelijk voorgeschreven werkzaamheden die vereist zijn uit hoofde van de verdragen van de IMO of zijn nationale wetgeving, dergelijke machtiging(en) reguleren overeenkomstig de toepasselijke eisen van de internationale dwingende instrumenten om:

- .1 zich ervan te vergewissen dat de erkende organisatie over de nodige technische, leidinggevende en onderzoekscapaciteiten beschikt om de toegewezen taken uit te voeren overeenkomstig de minimumnormen voor erkende organisaties die in naam van de instantie optreden, zoals uiteengezet in de desbetreffende IMO-instrumenten;
- .2 die machtigingen te baseren op een formele schriftelijke overeenkomst tussen de instantie en de erkende organisatie; die overeenkomst moet minstens de in de desbetreffende IMO-instrumenten uiteengezette elementen of gelijkwaardige wettelijke regelingen bevatten en kan gebaseerd zijn op de modelovereenkomst voor de machtiging van erkende organisaties die namens de instantie optreden;
- .3 specifieke instructies te geven waarin gedetailleerd is uiteengezet welke maatregelen moeten worden genomen als een schip ongeschikt wordt bevonden om zich op zee te begeven omdat dit het schip of de personen aan boord in gevaar zou brengen, of als het schip een buitensporige bedreiging vormt voor schade aan het mariene milieu;
- .4 de erkende organisatie alle passende instrumenten van nationaal recht en interpretaties daarvan te verstrekken waarmee uitvoering wordt gegeven aan de bepalingen van de verdragen en, uitsluitend voor toepassing op schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, te specificeren of eventuele aanvullende normen van de instantie in enig opzicht verder gaan dan de vereisten van het verdrag; en
- .5 te eisen dat de erkende organisatie registers bijhoudt die de instantie gegevens verstrekken die helpen bij de interpretatie van de eisen van de toepasselijke internationale instrumenten.

19. Geen enkele vlaggenstaat mag zijn erkende organisaties opdracht geven om op andere schepen dan die welke het recht hebben zijn vlag te voeren, vereisten met betrekking tot hun classificatieregels, eisen, procedures of prestaties van andere wettelijk voorgeschreven certificeringsprocessen toe te passen, behalve de vereisten van het verdrag en de verplichte instrumenten van de IMO.

20. De vlaggenstaat moet een toezichtsprogramma opzetten of aan een dergelijk programma deelnemen; dat programma moet over de nodige middelen beschikken voor toezicht op en communicatie met de erkende organisatie(s) van de vlaggenstaat teneinde te garanderen dat de vlaggenstaat volledig voldoet aan zijn internationale verplichtingen door:

- .1 zijn bevoegdheid uit te oefenen om aanvullende controles uit te voeren teneinde te garanderen dat schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, ook werkelijk voldoen aan de vereisten van de toepasselijke internationale instrumenten;

.2 als dit nodig wordt geacht, aanvullende controles uit te voeren teneinde te garanderen dat schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, voldoen aan nationale vereisten ter aanvulling van de internationale dwingende vereisten; en

.3 personeel ter beschikking te stellen dat een goede kennis heeft van de regels en voorschriften van de vlaggenstaat en de erkende organisaties en dat doeltreffend toezicht kan houden op de erkende organisaties.

21. Een vlaggenstaat die controleurs aanstelt om namens hem controles, audits en inspecties uit te voeren, moet naargelang het geval overeenkomstig de richtsnoeren van punt 18, en met name de punten 3 en 4 daarvan, regels voor dergelijke aanstellingen opstellen.

Handhaving

22. Een vlaggenstaat moet alle nodige maatregelen treffen om te garanderen dat de internationale regels en normen worden nageleefd door schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren en door entiteiten en personen die onder zijn rechtsbevoegdheid vallen, zodat hij zijn internationale verplichtingen nakomt. Die maatregelen kunnen onder meer bestaan uit:

.1 schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, verbieden uit te varen zolang ze niet beantwoorden aan de eisen van de internationale regels en normen;

.2 schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, periodiek inspecteren om na te gaan of de werkelijke staat van het schip en zijn bemanning overeenstemt met de afgeleverde certificaten;

.3 de inspecteur tijdens de in punt 2 vermelde periodieke inspectie laten nagaan of de zeevarenden van het schip vertrouwd zijn met:

.1 hun specifieke taken; en

.2 de inrichting, installaties, uitrusting en procedures aan boord van het schip;

.4 nagaan of alle bemanningsleden van het schip in staat zijn in een noodsituatie hun activiteiten te coördineren en taken uit te voeren die van cruciaal belang zijn voor de veiligheid of voor het voorkomen of beperken van verontreiniging;

.5 voorzien in nationale wetten en regels met sancties die voldoende streng zijn om schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, te ontraden de internationale regels en normen te overtreden;

.6 na onderzoek juridische procedures inleiden wanneer schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, de internationale regels en normen hebben overtreden, ongeacht de plaats waar de overtreding heeft plaatsgevonden;

.7 voorzien in nationale wetten en regels met sancties die voldoende streng zijn om personen aan wie de vlaggenstaat certificaten of goedkeuringen heeft afgegeven, te ontraden de internationale regels en normen te overtreden; en

.8 na onderzoek juridische procedures inleiden tegen personen aan wie de vlaggenstaat certificaten of goedkeuringen heeft afgegeven en die de internationale regels en normen hebben overtreden, ongeacht de plaats waar de overtreding heeft plaatsgevonden.

23. Een vlaggenstaat moet een controle- en toezichtsprogramma opzetten en toepassen teneinde:

.1 snel en grondig ongevallen te onderzoeken en, indien nodig, daarover te rapporteren aan de Organisatie;

- .2 statistische gegevens te verzamelen die het mogelijk maken tendensen te analyseren en probleemgebieden vast te stellen; en
- .3 tijdig te reageren op gebreken en vermoedelijke gevallen van verontreiniging die door haven- of kuststaten worden gemeld.

24. Bovendien moet de vlaggenstaat:

- .1 garanderen dat de toepasselijke internationale instrumenten worden nageleefd via de nationale wetgeving;
- .2 voldoende gekwalificeerde personeelsleden ter beschikking stellen om de in alinea 15.1 vermelde nationale wetgeving toe te passen en af te dwingen, met inbegrip van personeel voor het uitvoeren van onderzoeken en controles;
- .3 voldoende gekwalificeerde personeelsleden van de vlaggenstaat ter beschikking stellen om incidenten te onderzoeken waarbij schepen die het recht hebben zijn vlag te voeren, door havenstaten zijn aangehouden;
- .4 voldoende gekwalificeerde personeelsleden van de vlaggenstaat ter beschikking stellen om incidenten te onderzoeken waarbij de geldigheid van een certificaat of goedkeuring of de bekwaamheid van personen die houder zijn van door de vlaggenstaat afgegeven certificaten of goedkeuringen, door havenstaten in twijfel wordt getrokken; en
- .5 zorgen voor de opleiding van de controleurs en onderzoekers van de vlaggenstaten en voor toezicht op hun activiteiten.

25. Wanneer een staat ervan in kennis wordt gesteld dat een schip dat het recht heeft zijn vlag te voeren door een havenstaat is aangehouden, moet de vlaggenstaat erop toezien dat passende corrigerende maatregelen worden genomen om het schip in kwestie onmiddellijk in overeenstemming te brengen met de toepasselijke internationale verdragen.

26. Een vlaggenstaat of een erkende organisatie die optreedt namens de vlaggenstaat mag pas een internationaal certificaat aan een schip afgeven of goedkeuren wanneer is vastgesteld dat het schip aan alle toepasselijke eisen voldoet.

27. Een vlaggenstaat mag pas een internationaal bekwaamheidscertificaat of een goedkeuring afgeven aan een persoon wanneer is vastgesteld dat die persoon aan alle toepasselijke eisen voldoet.

Controleurs van vlaggenstaten

28. De vlaggenstaat moet de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van alle personeelsleden die werkzaamheden met betrekking tot veiligheid en de preventie van verontreiniging beheren, uitvoeren en controleren, alsook de wederzijdse betrekkingen tussen deze personeelsleden definiëren en documenteren.

29. De personeelsleden die verantwoordelijk zijn voor controles, inspecties en audits aan boord van schepen of die deze controles, inspecties en audits uitvoeren, alsook de bedrijven die onder de relevante internationale verplichte instrumenten vallen, moeten minstens beschikken over:

- .1 passende kwalificaties van een zeevaartkundig of nautisch instituut en relevante ervaring op zee als gecertificeerd scheepsofficier die in het bezit is of is geweest van een geldig bekwaamheidscertificaat, en moeten hun technische kennis van schepen en de werking van schepen op peil hebben gehouden sinds het behalen van dat bekwaamheidscertificaat; of

- .2 een graad of gelijkwaardig document van een derde instelling op een door de vlaggenstaat erkend relevant technisch of wetenschappelijk gebied; of
 - .3 een accreditatie als controleur door middel van een geformaliseerd opleidingsprogramma dat leidt tot hetzelfde niveau van ervaring en competentie van de controleur als vereist in de punten 29.1, 29.2 en 32.
30. Het volgens punt 29.1 gekwalificeerde personeel moet minstens drie jaar dienst op zee hebben gedaan als officier aan dek of in het motorgedeelte.
31. Het volgens punt 29.2 gekwalificeerde personeel moet minstens drie jaar in een relevante functie hebben gewerkt.
32. Bovendien moet dergelijk personeel aan de hand van aantoonbare opleidingsprogramma's passende praktische en theoretische kennis hebben opgedaan van schepen, de werking van schepen en de bepalingen van de relevante nationale en internationale instrumenten die nodig zijn om hun functie als controleurs van vlaggenstaten te kunnen vervullen.
33. De scholing en opleiding van het ander personeel dat bijstand verleent bij de uitvoering van dergelijke werkzaamheden, alsook het toezicht op dat personeel, moet in overeenstemming zijn met de taken die het gerechtigd is uit te voeren.
34. Relevante ervaring op expertisegebied wordt aanbevolen en als een voordeel beschouwd; als de controleurs geen ervaring hebben, moet de instantie in passende praktijkopleiding voorzien.
35. De vlaggenstaat moet een gedocumenteerd systeem opzetten voor de kwalificaties van de personeelsleden en de permanente bijwerking van de kennis waarover zij dienen te beschikken voor de taken die ze gerechtigd zijn uit te voeren.
36. Afhankelijk van de te vervullen functie(s) moeten die kwalificaties betrekking hebben op:
- .1 kennis van de toepasselijke internationale en nationale regels en voorschriften voor schepen, rederijen, bemanningen, scheepsvracht en scheepsexploitatie;
 - .2 kennis van de procedures die moeten worden toegepast bij de inspectie-, certificerings-, controle-, onderzoeks- en toezichtstaken;
 - .3 begrip van de doelstellingen van de internationale en nationale instrumenten inzake maritieme veiligheid en bescherming van het mariene milieu, en van de aanverwante programma's;
 - .4 begrip van de interne en externe processen aan boord en aan wal;
 - .5 de nodige professionele bekwaamheid om de taken effectief en doeltreffend uit te voeren;
 - .6 veiligheidsbesef in alle omstandigheden, ook wat de eigen veiligheid betreft; en
 - .7 opleiding of ervaring met betrekking tot de diverse taken die moeten worden uitgevoerd en bij voorkeur ook de functies die moeten worden beoordeeld.

37. De vlaggenstaat moet de controleur een document verschaffen waarmee hij/zij zich tijdens de uitvoering van zijn/haar taken kan identificeren.

Onderzoeken van vlaggenstaten

38. Veiligheidsonderzoeken op zee moeten worden uitgevoerd door onpartijdige en objectieve onderzoekers die over de nodige kwalificaties en kennis op het gebied van het

ongeval beschikken. Onder voorbehoud van een overeenkomst over welke staat of staten de staat of staten voor veiligheidsonderzoek op zee zal of zullen zijn, moet de vlaggenstaat daartoe gekwalificeerde onderzoekers ter beschikking stellen, ongeacht de plaats van het ongeval of incident.

39. De vlaggenstaat wordt aanbevolen te waarborgen dat individuele onderzoekers over de nodige praktische kennis en ervaring beschikken op de gebieden die tot hun normale taken behoren. Om onderzoekers te helpen bij het uitvoeren van taken die niet tot hun normale takenpakket behoren, wordt de vlaggenstaat bovendien aanbevolen te waarborgen dat deskundigheid op de volgende gebieden vrij beschikbaar is:

- .1 navigatie en de voorschriften inzake botsingen;
- .2 vlaggenstaatvoorschriften inzake bekwaamheidscertificaten;
- .3 oorzaken van mariene verontreiniging;
- .4 ondervragingstechnieken;
- .5 het verzamelen van bewijzen; en
- .6 het beoordelen van de gevolgen van de menselijke factor.

40. Het wordt aanbevolen dat ongevallen met persoonlijk letsel die drie of meer dagen werkongeschiktheid tot gevolg hebben en overlijdens ten gevolge van arbeidsongevallen en dodelijke ongevallen met schepen van de vlaggenstaat worden onderzocht en dat de resultaten van die onderzoeken openbaar worden gemaakt.

41. Scheepvaartongevallen moeten worden onderzocht en gerapporteerd overeenkomstig de desbetreffende internationale instrumenten, rekening houdend met de code voor onderzoek naar ongevallen, zoals eventueel gewijzigd, en met de door de Organisatie opgestelde richtsnoeren. Het rapport van het onderzoek moet samen met de opmerkingen van de vlaggenstaat naar de Organisatie worden gestuurd, overeenkomstig de bovenvermelde richtsnoeren.

Evaluatie en toetsing

42. Een vlaggenstaat moet op periodieke basis een beoordeling uitvoeren van zijn prestaties met betrekking tot de uitvoering van de administratieve processen, procedures en middelen die nodig zijn om te voldoen aan de verplichtingen van de internationale instrumenten waar hij partij bij is.

43. De prestaties van de vlaggenstaten moeten onder meer aan de hand van de volgende maatregelen worden beoordeeld: het aantal schepen dat door havenstaten is aangehouden, de resultaten van de inspecties van vlaggenstaten, ongevallenstatistieken, communicatie- en informatieprocessen, jaarstatistieken van verloren gegane schepen (exclusief constructive total losses (CTL's)), en andere prestatie-indicatoren, indien van toepassing, aan de hand waarvan kan worden bepaald of het personeel, de middelen en de administratieve procedures volstaan om aan de vlaggenstaatverplichtingen te voldoen.

44. Gebieden die voor regelmatige evaluatie worden aanbevolen, zijn onder meer:

- .1 statistieken van verloren gegane schepen en ongevallen, om tendensen over een bepaalde tijdsspanne vast te stellen;
- .2 het aantal geverifieerde gevallen van aangehouden schepen in verhouding tot de omvang van de vloot;

- .3 het aantal geverifieerde gevallen van onbekwaamheid of wangedrag door personen die houder zijn van certificaten of goedkeuringen die door de vlaggenstaat zijn afgegeven;
- .4 antwoorden op verslagen of maatregelen naar aanleiding van door een havenstaat vastgestelde tekortkomingen;
- .5 onderzoeken naar zeer ernstige en ernstige ongevallen en de daaruit getrokken lessen;
- .6 de aangewende technische en andere middelen;
- .7 de resultaten van inspecties, onderzoeken en controles van schepen die deel uitmaken van de vloot;
- .8 onderzoek naar arbeidsongevallen;
- .9 het aantal incidenten en overtredingen die zich voordoen in het kader van de toepasselijke internationale regelgeving ter voorkoming van verontreiniging van de zee; en
- .10 het aantal opschortingen of intrekkingen van certificaten, goedkeuringen enz.